

छन्दोभेदे । “बभूव भावेण दिक्षीपनन्दनः” रघुः रघुनन्दनः
यदुनन्दन इत्यादि “पुरीमवस्कन्द लुनीहि नन्दनम्” भाषः
दमहादेवे “नन्दीश्वरस्य नन्दी च नन्दनो नन्दिबर्जनः”
भा० सूनु० १७३० । शिवसहस्रनामोक्तौ । एकुमारातुचरभेदे
“वर्जनं नन्दनञ्चैव सर्वविद्याविशारदौ । स्कन्दाय ददतः
प्रीतावाङ्मनौ भिजजां वरो” भा० व० ४५५० । १० पर्वत-
भेदे “तीरे तु चन्द्रकुण्डस्य नन्दनो नाम वै गिरिः ।
तस्मिन् पतति शक्रस्तु कामाख्यासेवने रतः । न्यञ्चभावं
समापेदे सर्वदेवेश्वरो हरिः । सेवितुं लिदृशे शर्मा
सततं वर्तते नतः । चन्द्रकुण्डस्य तु गिरेर्नन्दनस्य
तथा गिरेः । प्रतिदृश्यं तथा चन्द्रं प्रदक्षिणयति
विधा । चन्द्रकुण्डजले स्नात्वा समाकृष्टः च नन्दनम् ।
आराध्य शक्रं लोकेशं महाफलमवाप्नुयात्” काविकापु०
८१५० । ११ पटिवर्षमध्ये प्रज्ज्वंशतिसे वत्सरे । “सुभिच्छं
जेममारोग्यं शस्यं भवति शोभनम् । वज्रक्षीराक्षया
गावो नन्दन्ते नन्दने प्रिये !” भविष्यपु० ।

नन्दनज न० नन्दनवने जायते जन-ड । १ हरिचन्दने
राजनि । २ हर्षजातमाले लि० १ श्रीकण्ठे पु० ।

नन्दनन्दन पु० नन्दस्य नन्दनः आनन्दजनकः । श्रीकण्ठे
वासुदेवे तस्य वासुदेवत्वेऽपि कंसभीत्या नन्दसुतां योग-
मायामानीय तत्स्थले राजौ निगूढतया लण्यस्य स्थाप-
नेन तस्य तत्पुत्राभिमानात् तन्मन्दनत्वम् । तत्कथा भा०
१०१५० यथा “ततश्च शौरिर्भगवत्प्रचोदितः सुतं
समदाय स स्मृतिकाण्डहात् । यदा वह्निर्गन्तुमिषेयं तर्ह्यजा
या योगमायाऽजनि नन्दजायया । तया हृतप्रत्ययसर्व-
वर्तिषु दास्येषु पौरिषु च शायितेष्वथ । हारश्च सर्वैः
पिहितः दुरत्यया इह त्कवाटायसकोलशृङ्खलैः । लण्य
वाहे वसुदेव आगते स्त्रयं व्यथीर्यन्त यथा तमो रवेः ।
वयं पर्वजस्य उपगुगर्जितः शेषोऽन्वगाहारि निवारयन्
क्रथेः । सर्वानि वर्षत्यसकृद् यमानुजा गम्भीरतोयौघज
वोर्मिफेनिना । भयानकावर्तशतकुला नदी मार्गं
ददौ सिन्धुरिव श्रियः पतेः । नन्दव्रजं शौरिरूपेण तत्र
तान् गोपान् प्रसृष्टानुपलभ्य निद्रया । शिशुं यशोदा-
शयने निधाय तत्-सुतां समादाय पुनर्दृष्टवान् ।
देवक्याः शयने न्यस्य वसुदेवोऽथ दारिकाम् । प्रतिष्ठय
पदोर्ध्वमाक्षे पूर्ववदावृतः । यशोदा नन्दपत्नी च जातं
पुत्रमबुध्यत । न तद्विष्णुं परिभ्रान्ता निद्रयापगतस्मृतिः”
नन्दपुत्रनन्दसुतादयोऽप्यत्र । २ योगमायायां स्त्री ।

नन्दनन्दिनी स्त्री इत० । इगोर्वा योगमायायां तस्यास्ततः
उत्पत्तकथा हरिवं० ५८५० “तास्त्रोवाच ततो निद्रां विष्णुः
सत्यपराक्रमः । गच्छ निद्रे ! मयोत्सृष्टा देवकीभवनात्ति-
कम् । इमान् प्राणेश्वरान् गच्छ षड्गर्भाक्षाम देहिनः ।
षट्सु गर्भेषु देवक्या योजयस्व यथाक्रमम् । जातेष्वेतेषु
गर्भेषु नीतेषु च यमक्षयम् । कंसस्य विफले यत्ने देवक्याः
सफले क्रमे । प्रसादं ते करिष्यामि सत्प्रभावसम्”
भुवि । येन सर्वस्य लोकस्य देवि ! देवी भविष्यसि ।
सप्तमो देवकीगर्भो योऽंशः सौख्यो ममायनः । स
संक्रामयितव्यस्ते सप्तमे मासि रोहिणीम् । बहुवर्षात्तु
गर्भस्य स तु बहुवर्षो युवा । भविष्यत्यग्रजो भ्राता
मम शीतांशुदर्शनः । पतितो देवकीगर्भः सप्तमोऽयं
भवादिति । अष्टमे मासि गर्भस्ये कंसो यत्नं करिष्यति ।
या तु सा नन्दगोपस्य वसुदेवातुगस्य वै । यशोदा नाम
भद्रान्ते भार्या गोपकुलोद्भवा । तस्यास्तं नवमो गर्भः
कुलेऽस्माकं भविष्यति । नवम्यामेव संजाता लण्यपक्षस्य
वै तिष्ठौ । अहन्त्वभिजिते योगे निशाया यौवने स्थिते ।
अर्चरात्रे करिष्यामि गर्भमोक्षं यथासुखम् । अष्टमस्य
तु मासस्य जातावावां ततः सप्तम् । प्राप्स्यावो गर्भ-
व्यत्यासं प्राप्ते कंसस्य शासने । अहं यशोदां यास्यामि
त्वं देवि ! भज देवकीम् । आवयोर्गर्भव्यत्वसात् कंसो
गच्छतु मूढताम् । ततस्तान् गच्छ चरणे शिवायां निर-
क्षिप्यति । निरस्तमाता गगने स्थानं प्राप्स्यसि शा-
श्वतम्” ।

नन्दनमाला स्त्री नित्यकर्म० । मालाभेदे “भूप ! नन्दनमा-
चान्तु कुर्वते लण्यप्रेक्षानि । देवक्यावृतैर्बन्धैः सेव्यते
सुरनायकैः” ।

नन्दन्त पु० नन्दत्यनेन नन्द-भक्ष् । पुत्रे उज्ज्वलद० ।

नन्दपाल पु० नन्दं हर्षं पात्रयति पालि-अण् उपस० ।
वरुणे शब्दरत्ना० । [लोपः । पुत्रे उष्णा० ।

नन्दयन्त पु० नन्दि-भक्ष् णिबोमे क्तप्रयुदासाक्ष णि-
नन्दा स्त्री नन्दयति नन्दि-अक्ष् । १ इगोर्मूर्तिभेदे “यथाग-
तास्तथा जम्बुर्देवीं स्थाप्य हिमे गिरो । संस्थान्
नन्दिता यस्मात्तस्माच्चन्दा तं वा भवेत्” वराहपु० “नन्दते
सुरलोकेषु नन्दने वसतेऽथ वा । हिमाचले महापुण्यो
नन्दा देवो ततः स्मृता” देवीपु० । २ चलिछन्दे (नादा)
स्थिते पदार्थे पञ्चयोः प्रतिपदेकादशीषठीरूपे इतिभिभेदे
च भेदि० । “नन्दा भद्रा जया रिक्ता पुष्पा च प्रतिपत्